

918

Nr 4/303/51.

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 lipca 1951 r.

o nadaniu odznaczeń państwowych.

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Na wniosek Ministra Górnictwa — za pięcioletnią, nienaganną i nieprzerwaną pracę pod ziemią — odznaczeni zostają następujący pracownicy kopalń węgla:

BRĄZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Brzezinka Jan, 2. Chrapek Karol, 3. Dziewior Leon, 4. Jablonka Franciszek, 5. Jeszka Augustyn, 6. Je-

drzejczyk Franciszek, 7. Kasprzak Edward, 8. Kozielski Emanuel, 9. Liszka Alfred, 10. Materzok Wilhelm, 11. Michalski Jan, 12. Nawrat Ernest, 13. Nowak Antoni, 14. Pieczka Józef, 15. Piel Paweł, 16. Podeszwa Paweł, 17. Rojek Stanisław, 18. Siwczyk Józef, 19. Skaba Augustyn, 20. Styrnol Maksymilian.

Prezydent Rzeczypospolitej: B. Bierut

919

UCHWAŁA Nr 397 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 maja 1951 r.

w sprawie wytycznych dla akcji podatkowej na wsi w 1951 r.

Rada Ministrów ustala następujące wytyczne dla wymiaru i poboru podatku gruntowego i innych należności, opartych na wymiarze tego podatku — od indywidualnych gospodarstw rolnych:

1. Wymiar podatku gruntowego i innych należności opartych na wymiarze tego podatku dokonany być powinien ściśle według przepisów dekretu o podatku gruntowym, rozporządzeń wydanych na podstawie tego dekretu, przepisów regulujących inne należności od indywidualnych gospodarstw rolnych i zgodnie z wytycznymi, ustalonymi niniejszą uchwałą.

Podstawa opodatkowania, tj. przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego odpowiadać powinien stanowi faktycznemu danego gospodarstwa, stwierdzonemu w rejestrze wymiarowym i w arkuszach klasyfikacyjnych. Przy wymiarze zastosować należy ściśle stawki podatkowe, przewidziane dla danej grupy gospodarstw.

2. W 1951 r. nastąpi dalszy wzrost przychodowości gospodarstw rolnych. Wzrost ten uzasadnia stosowne podwyższenie wymiaru podatkowego w tym roku. Podwyższenie to może znaleźć wyraz bądź w podniesieniu podstawy opodatkowania drogą zwiększenia przychodu szacunkowego z użytków rolnych, bądź też drogą zmiany stawek podatkowych. Zmiana przychodu szacunkowego utrudniłaby obliczenie wysokości podatku. Zmiana stawek podatkowych ułatwia obliczenie podatku i umożliwia podatnikowi łatwe skontrolowanie słuszności wymiaru. Dlatego dla wymiaru podatku w 1951 r. przyjęty zostaje system prostszy, tj. zmiana stawek podatkowych.

3. Stosowany dotychczas system popierania rozwoju hodowli drogą przyznawania specjalnych ulg podatkowych nie uwzględniał w dostatecznym stopniu warunków zagospodarowania niektórych powiatów w północnych i zachodnich województwach kraju. Stosowane na terenie tych powiatów ulgi dla słabo zagospodarowanych gospodarstw i dla osadników należy zwiększyć w celu stworzenia warunków dla podniesienia stanu zagospodarowania i dla spowodowania zwiększenia hodowli.

Zmniejszenie obciążenia następuje drogą zaliczenia powiatów wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych powiatów do jednego z okręgów gospodarczych oraz ustalenia norm przeciętnego

przychodu szacunkowego hektara gruntów dla celów wymiaru podatku gruntowego na rok 1950 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 251) — do okręgów o niższym obciążeniu podatkowym. Ponadto zwiększone zostaną kwoty, przeznaczone na ulgi dla słabiej zagospodarowanych gospodarstw rolnych i dla gospodarstw osadniczych.

4. W celu popierania dalszego rozwoju hodowli trzody chlewnej i bydła przedłuża się na dalszy okres stosowanie dotychczasowego systemu ulg i premii za dostawę kontraktowanych sztuk trzody chlewnej. Ponadto wprowadza się specjalne ulgi w podatku gruntowym i FOR dla tych gospodarstw rolnych, które wykażą się zwiększoną ilością bydła w porównaniu z normami, określonymi dla poszczególnych grup gospodarstw i dla poszczególnych rejonów hodowlanych. Ulgi z tytułu dostaw kontraktowanych sztuk trzody chlewnej w 1950 r. odliczone zostaną od należności podatkowych z tytułu II raty podatku gruntowego za rok 1951, jeżeli nie zostały uwzględnione przy zaliczce bądź w I racie podatku gruntowego na 1951 rok. Ulgi przypadające za dostawę kontraktowanej sztuki trzody chlewnej w 1951 r. potrącone zostaną z zaliczki na podatek gruntowy, płatnej na wiosnę 1952 roku. Posiadacze zwiększonej ilości bydła, którym przysługiwać będą ulgi za hodowlę bydła w postaci zawieszenia obowiązku wniesienia wkładów oszczędnościowych na FOR, zmniejszenia tych wkładów lub zmniejszenia podatku gruntowego — korzystają z tych ulg przy drugiej racie podatku gruntowego i FOR za 1951 r.

5. Słuszna akcja zwalczania fikcyjnego rozdrabniania gospodarstw rolnych nie może przekształcać się w bezprawne łączenie opodatkowania gospodarstw, które faktycznie i zgodnie z prawem wyodrębniły się na skutek założenia nowej rodziny.

6. W związku ze znaczeniem, jakie Państwo przywiązuje do rozwoju przemysłu ludowego i rzemiosła, uprawianego przez właścicieli gospodarstw rolnych na terenie gmin wiejskich — zawieszają się opodatkowanie dochodów z przemysłu ludowego lub zajęć rzemieślniczych, wykonywanych przez właścicieli gospodarstw rolnych bez użycia sił najemnych. Dochody takie traktować należy na równi z dochodami z kontraktowanych upraw specjalnych.

7. Zmierzając do uporządkowania obciążenia gospodarstw rolnych świadczeniami w naturze (szarwar-

kiem) — wprowadza się jednolity sposób ustalenia tych świadczeń na terenie całego kraju w wysokości 3% od podstawy opodatkowania indywidualnych gospodarstw rolnych niezależnie od ich wielkości i bez stosowania progresji.

3. Wobec oddzielnego uregulowania planowego skupu zboża w roku gospodarczym 1951/52, podatek gruntowy wymierzony i pobierany będzie od wszystkich gospodarstw rolnych tylko w gotówce.

Przesuwa się termin płatności II raty podatku w 1951 r. na 1 października.

9. Prezydium rad narodowych, aparat podatkowy, współdziałające z tym aparatem gminne obywatelskie komisje podatkowe i działające na terenie wsi organizacje społeczne obowiązane są dopilnować wprowadzenia w życie podanych wyżej wytycznych w celu zabezpieczenia bezwzględnie zgodnego z prawem i społecznie sprawiedliwego wymiaru podatkowych i nie-

podatkowych obciążeń gospodarstw rolnych. Uchylając przepisy o podwyższaniu podstawy opodatkowania dla niektórych gospodarstw rolnych na podstawie jedynie swobodnej oceny komisji podatkowych, nowy dekret o podatku gruntowym zapobiega posługiwaniu się akcją podatkową dla celów, nie związanych bezpośrednio z realizacją należności podatkowych, ustalonych zgodnie z przepisami. Nie wolno — łamiąc zasady praworządności — stosować bezprawnych form nacisku administracyjnego dla celów pozapodatkowych za pomocą niezgodnych z przepisami podwyższeń wymiarów podatkowych.

10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom — każdemu w zakresie jego działania.

11. Uchwała obowiązuje od dnia 26 maja 1951 r.

Prezes Rady Ministrów *J. Cyrankiewicz*

920

UCHWAŁA Nr 515 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1951 r.

w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 256) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Do uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej obowiązani są właściciele budynków, objętych powszechną elektryfikacją.

2. W przypadku, gdy budynek objęty powszechną elektryfikacją użytkowany jest przez inną osobę, prezydium gminnej rady narodowej może obciążyć tę osobę obowiązkiem uiszczenia opłaty elektryfikacyjnej.

§ 2. 1. Wysokość opłaty elektryfikacyjnej ustala się w zależności od przychodu szacunkowego z gospodarstwa rolnego w roku poprzedzającym rok przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu według tabel Nr 1 (przy elektryfikacji) i Nr 2 (przy do-elektryfikacji), stanowiących załączniki do niniejszej uchwały.

2. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby nie będącej właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego i nie objętej innymi postanowieniami niniejszej uchwały, wysokość opłaty elektryfikacyjnej uzależniona jest od ustalenia przez prezydium gminnej rady narodowej, która pozycja w załączonych tabelach ma zastosowanie.

3. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby, która jest właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego, a ponadto ona lub jedna z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym jest podatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, prezydium gminnej rady narodowej ustali opłatę elektryfikacyjną w grupie odpowiednio wyższej niż wynikałoby z przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (ust. 1).

4. W przypadku, gdy budynek stanowi własność osoby, której źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę, i ani ona, ani żadna z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym nie jest płatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, opłatę elektryfikacyjną ustala się według najniższej grupy załączonych tabel.

§ 3. Obliczenia opłaty dokonuje prezydium gminnej rady narodowej w porozumieniu z terytorialnie właściwym przedsiębiorstwem elektryfikacji rolnictwa. Prezy-

dium gminnej rady narodowej obowiązane jest dostarczyć przedsiębiorstwu elektryfikacji rolnictwa wszelkich potrzebnych informacji dotyczących płatników, objętych powszechną elektryfikacją.

§ 4. 1. Opłata elektryfikacyjna uiszczona jest zgodnie z nakazami, wydanymi przez prezydium gminnej rady narodowej.

2. Płatność opłaty elektryfikacyjnej rozkłada się na okres trzech lat z półrocznymi terminami płatności do końca kwietnia i do końca października każdego roku z tym, że płatność pierwszej raty przypada w pierwszym z powyższych terminów od chwili rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.

§ 5. Do spraw wymiaru i poboru opłaty elektryfikacyjnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zobowiązaniach podatkowych i o postępowaniu podatkowym.

§ 6. Płatnikom opłat elektryfikacyjnych, będących uczestnikami Społecznego Funduszu Oszczędnościowego Rolnictwa, przysługują ulgi w opłatach na ten Fundusz, wykazane w załącznikach do niniejszej uchwały.

§ 7. Elektryfikacja budynków, użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie, finansowana będzie ze środków, przewidzianych w planach inwestycyjnych.

§ 8. Organizacje i instytucje, których elektryfikacja nie jest przewidziana planem inwestycyjnym, a które zgłoszą wniosek o włączenie ich do elektryfikacji, opłacają rzeczywiste koszty przyłączenia i wykonania urządzeń w wysokości i w terminach ustalonych przez przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa do zebrania do dnia 31 grudnia 1951 r. wszelkich materiałów z województw rzeszowskiego, lubelskiego i kieleckiego, dotyczących nałożonych do 1950 r. włącznie przez wojewódzkie komitety elektryfikacji wsi opłat na rzecz elektryfikacji — dla ustalenia ewentualnych zaliczeń na poczet obowiązujących opłat elektryfikacyjnych.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*